

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Бабич Л.М., кандидат економічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

TOPICAL PROBLEMS BUDGET SYSTEM REFORM UKRAINE

Babich L., PhD, National Transport University, Kyiv, Ukraine

АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ РЕФОРМИРОВАНИЯ БЮДЖЕТНОЙ СИСТЕМЫ УКРАИНЫ

Бабич Л.М., кандидат экономических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Постановка проблеми. Розвиток на демократичних засадах ефективної бюджетної системи, науково обґрунтоване визначення її пріоритетів та орієнтирів фіскальної політики – це важливі чинники, що забезпечують конкурентоспроможність економіки України. Звідси питання вдосконалення бюджетної системи з урахуванням досвіду інших країн є дуже важливими і потребують подальших наукових досліджень. Саме з цих позицій бюджетну систему необхідно розглядати як важливий інструмент впливу щодо формування динаміки розвитку державних фінансів України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз питань формування розвитку бюджетної системи країни досліджувалися в працях таких авторів, як Василик О.Д., Павлюк К.В., Пасічник Ю.В., Федосов В.М., Юрій С.І. та ін. Проте, в сучасній науково-економічній літературі ще недостатньо приділяється уваги висвітленню питань щодо розширення повноважень місцевих органів влади за умов запровадження системи децентралізації.

Метою статті є розробка заходів щодо подальшого реформування бюджетної системи, як важливого інструменту розвитку державних фінансів України.

Основні результати дослідження. Бюджетна система кожної країни розглядається як урегульована правовими нормами сукупність усіх видів бюджетів, що створюються відповідно до її бюджетного устрою [5].

Структура бюджетної системи України визначається ст. 5 Бюджетного кодексу, за якою вона будується за двома, характерними для унітарних країн рівнями, коли на першому рівні – центральний, тобто Державний бюджет України, а на другому – місцеві бюджети, які теж поділяються на окремі підрівні. Державний, адміністративно-територіальний і бюджетний устрої визначають організацію і принципи побудови бюджетної системи України, її структуру, розподіл доходів і видатків між окремими ланками, правові основи функціонування бюджетів, встановлення характеру взаємовідносин між бюджетами, взаємозв'язок між окремими ланками бюджетної системи. Зокрема принципи бюджетної системи, а їх на сьогодні десять, визначаються у статті 7 Бюджетного кодексу України, це такі як: єдності, збалансованості, самостійності, повноти, обґрунтованості, ефективності та результативності субсидіарності, цільового використання бюджетних коштів, справедливості і неупередженості, публічності та прозорості [4].

Слід відразу ж вказати, що у порівнянні із попередньою редакцією Бюджетного кодексу де відзначалось 11 принципів щодо побудови бюджетної системи України у новій редакції цього документу залишилось 10 принципів, тобто виключено принцип відповідальності, який означає забезпечення дисциплінарної відповідальності всіх учасників бюджетного процесу за виконання своїх обов'язків і повноважень, а також бюджетних призначень відповідно до закону про державний бюджет та рішень про місцеві бюджети. Відразу ж можна зазначити, що такий принцип варто було б зберегти з огляду на необхідність посилення фінансової дисципліни серед усіх розпорядників бюджетних коштів та розробників завдань і напрямів бюджетної політики країни з урахуванням відповідальності за прийняті рішення та хід виконання затверджених показників, які знаходять своє відтворення, а в подальшому – і реалізацію у поступовому реформуванні бюджетної системи України.

Аналіз бюджетної системи України здійснюється на основі даних зведеного бюджету, який є сукупністю показників усіх видів бюджетів. Абсолютні та структурні характеристики бюджетної

системи України за 2005-2014 рр. наводяться у табл. 1, що складена за даними Міністерства фінансів України. З таблиці видно, що доходна частина зведеного бюджету в абсолютному вимірі зростала з року в рік, і якщо, наприклад, у 2005 році вона становила 134,2 млрд. грн., то у 2014 році – майже 449 млрд. грн., тобто за 9 років зростає більш, ніж у три рази. За структурною ознакою бюджетна система залишається майже стабільною, коли співвідношення у розподілі ресурсів між державними і місцевими бюджетами становить приблизно 3:1, тобто більше 75 % усіх бюджетних коштів концентруються у центральному бюджеті. І це в той час, як сучасна бюджетна система України, що має надто розгалужену, безпосередньо пов'язану з адміністративно-територіальним поділом структуру і об'єднується понад десяти тисячами місцевих бюджетів, давно потребує поступового запровадження реформ щодо децентралізації при розподілі видатків між окремими ланками.

Варто зазначити, що показник частки відповідно державного і місцевих бюджетів у зведеному бюджеті завжди є складовою основних параметрів бюджетної політики. В останні роки при розробці проекту основних напрямків бюджетної політики, а також Концепції реформування органів місцевого самоврядування та територіальної організації влади робиться акцент на посиленні ролі місцевих бюджетів у формуванні бюджетних доходів, в тому числі за рахунок власних джерел для того, щоб більша частина коштів бюджетних фондів залишалась на місцях, а співвідношення між державним і місцевими бюджетами ставало все більш збалансованим. В контексті уточнення складу доходних джерел місцевих бюджетів передбачається, зокрема, можливість щодо розширення переліку місцевих податків і зборів та закріплення за органами місцевого самоврядування базового рівня граничних корегувань ставок оподаткування певними податками та зборами [10]. Проте, як видно з таблиці, частка доходів державного бюджету у доходах зведеного не зменшується, а можливо навіть дещо і зростає, а це означає, що і надалі залишатиметься наявність значної складової міжбюджетних трансфертів у доходах місцевих бюджетів. Наприклад, якщо в 2005 році частка міжбюджетних трансфертів у доходах місцевих бюджетів складала 42 %, то в 2013 році – більш, ніж 55% [2].

Таблиця 1 – Структура зведеного бюджету України за 2005-2014 роки, млн. грн.

Показники	2005		2010		2011		2012		2013		2014	
	абс. зн.	абс. зн.	абс. зн.	%	абс. зн.	%	абс. зн.	%	абс. зн.	%	абс. зн.	%
Доходи зведеного бюджету	134183	100	314391	100	398553	100	445454	100	442743	100	498900	100
Доходи державного бюджету	105330	78,5	240477	77,7	314617	78,9	346025	77,7	339180	76,6	392404	78,6
Доходи місцевих бюджетів	28853	21,5	73914	22,3	83936	21,1	99429	22,3	103563	23,4	106496	21,4

Джерело: за даними Міністерства фінансів України

Така ситуація свідчить про надмірність процесів передачі коштів з центрального до місцевих бюджетів, а значить і обтяженість зустрічними бюджетними потоками, які у повній мірі не забезпечують реалізації, передусім, таких принципів як самостійності та ефективності побудови бюджетної системи України. В зв'язку з цим, фахівці з проблем розвитку бюджетної сфери як провідної складової державних фінансів справедливо вважають, що Україна потребує нової архітектури бюджетної системи та запровадження нових економічних механізмів, які дозволять підвищити її ефективність. Нинішня ж модель бюджетної системи формує простір для маніпулювання фінансовими потоками, внаслідок чого бюджетні ресурси часто використовуються неефективно, а на окремих щаблях бюджетної системи формуються дисбаланси [8].

З огляду на зазначене не важко зробити висновок, що позиція поступової децентралізації бюджетної системи повинна і в подальшому бути визначальною і знаходити своє підтвердження у документах щодо основних напрямків бюджетної політики та програмних документах Уряду, який має приділяти цьому питанню першочергову увагу з тим, щоб уже в наступному 2015 році зробити поштовх з посилення цих процесів насамперед шляхом передачі місцевим бюджетам видатків державного бюджету за окремими бюджетними програмами. І хоча перші кроки вже робляться стосовно сфери охорони здоров'я, проте, подальші дії повинні охоплювати бюджетні програми і у сфері освіти, житлово-комунального господарства, дорожнього господарства та енергозбереження, заходи з реалізації яких мають забезпечувати органи місцевого самоврядування з одночасним виділенням державою необхідних для цього коштів.

Досвід європейських держав показує, що реформування бюджетних систем і адміністративно-територіального устрою не може бути розведено в часі, воно найтіснішим чином пов'язане з процесом децентралізації, як базису реформи місцевого самоврядування через розширення повноважень місцевих органів виконавчої влади за рахунок повноважень центральних органів виконавчої влади з метою підвищення ефективності управління та найповнішої оптимізації регіональних і місцевих інтересів. І хоча необхідність проведення адміністративно-територіальної реформи в Україні не викликає заперечень, але ставить проблему визначення шляхів, рівнів та етапів здійснення такого реформування. Очевидно, що раціональною слід вважати запропоновану двоетапність реалізації проведення реформи в контексті проведення місцевих виборів, що оптимізуватиме тривалість цієї реформи і полегшить сприйняття її населенням, а особливо районним керівництвом, яке на сьогодні найбільш опозиційно налаштоване проти будь-яких змін, що призведуть до ліквідації їхніх посад.

Для реальної ж децентралізації влади й наближення її до населення слушною можна вважати і пропозицію стосовно послідовності проведення реформи, коли необхідний як вважається, процес не об'єднання (сіл у громади, громад у райони і т.д.), а саме розукрупнення, розділення нинішніх областей і районів на менші адміністративно-територіальні утворення — округи і громади. При цьому, починати адміністративно-територіальну реформу пропонується "згори", що дасть змогу ефективно організувати процес реформування й управляти ним. Першим етапом реформи має бути поділ областей на нові менші за територією й населенням адміністративно-територіальні утворення — округи, а згодом — поділ їх на громади[7].

Слід враховувати також, що для того, щоб новий механізм запрацював ефективно, недостатньо лише запровадити нову структуру бюджетної системи і передати кошти на рівень місцевої влади, одночасно розширивши обсяг делегованих повноважень. Необхідно, передусім, надати місцевим органам влади відповідальність та повноваження, які зобов'язуватимуть їх ефективно витратити бюджетні кошти. А це потребує чіткої структуризації та перегляду власних та делегованих повноважень, що реалізують місцеві органи влади. При цьому обсяг делегованих повноважень має бути чітким і обмеженим, і саме на його виконання держава має надавати цільові трансферти з державного бюджету.

Без запровадження вказаних заходів, щодо реформування бюджетної системи, що пов'язана із змінами у адміністративно-територіальному устрої, залишатиметься не вирішеною низка важливих проблем, інтегрованим показником глибини яких є сукупний дефіцит, який у 2013 році реально складав більш ніж 12 % ВВП. Така ситуація провокує низку негативних явищ в економіці України, головними серед яких вважаються: зростання боргового навантаження на бюджет та зниження інвестиційної активності через заморожування державних інвестицій. Як результат у 2013 році порівняно з 2004 роком капітальні видатки бюджету скоротилися майже вчетверо і становили всього 4,4 % від загального обсягу видатків, що, безумовно, є низьким показником і не може не впливати на фінансову безпеку країни [10]. Разом з тим доведено, що якщо відбувається збільшення видатків зведеного бюджету, що спрямовуються на інвестиції, на 1 млрд. грн., то обсяги номінального ВВП збільшуватимуться на 3,96 млрд. грн., що, безумовно, дозволить поступово змінити тенденцію спаду на тенденцію макроекономічного зростання [2].

Поряд із вказаними важливою проблемою бюджетної системи України є також невідпрацьований механізм проведення місцевих запозичень. Так, відповідно до останньої редакції Бюджетного кодексу міським органам влади міст з чисельністю більше 300 тисяч жителів зараз надається право щодо здійснення зовнішніх запозичень. При цьому місцеві зовнішні запозичення шляхом отримання кредитів (позик) від міжнародних фінансових організацій можуть нині здійснювати всі міські ради. Проте в умовах, коли значну частку їхніх доходів складатимуть

трансфери, це означатиме відсутність, перш за все, достатніх гарантій місцевих органів влади за взяті ними запозичення.

З іншого боку, не зовсім зрозуміло, чому визначено критерієм обґрунтування фінансового потенціалу окремої території простий статистичний облік громадян, які постійно або тимчасово проживають у місті чи у іншій адміністративно-територіальній одиниці. На нашу думку, поряд зі статистичним обліком громадян за віковими групами населення варто обов'язково враховувати структуру фінансових ресурсів відповідної території, рівень зайнятості і рівень доходів на кожну сім'ю і на окремо взятого члена родини на основі даних балансу фінансових ресурсів, балансу доходів і витрат та балансу трудових ресурсів окремого регіону. Поряд з цим для підвищення ефективності витратків бюджетів доцільно провести інвентаризацію чинних державних цільових програм, які виконуються за рахунок коштів місцевих бюджетів і привести їх у відповідність з обсягами наявних фінансових ресурсів, а також передбачити в бюджетних програмах розрахунок результативних показників за напрямками і роками[6]. Це дозволить відстежувати розвиток соціально-економічних процесів із своєчасним запровадженням відповідних заходів для створення ситуації щодо гармонічного використання фінансових ресурсів за рахунок раціонального поєднання як внутрішніх, так і зовнішніх джерел їх формування у складі доходів бюджетів.

В кінцевому підсумку обґрунтування розширення сфери формування доходної частини бюджету сприятиме розвитку реальної економіки, стимулюванню приросту ВВП і збільшенню фінансових можливостей здійснення державних витратків[9].

Таким чином, подальше реформування бюджетної системи, що нерозривно пов'язане із змінами у адміністративно-територіальному устрої країни, давно потребує удосконалення в контексті забезпечення реалізації завдань щодо наближення безпосередньо до споживача надання бюджетних послуг, незалежно від місця проживання. Це означає, що кожний громадянин – чи він мешкає у віддаленому від районного центру селі, чи у великому місті – має отримувати коштами місцевого бюджетного фонду якісні послуги, що надаються державою і яка делегує свої функції органам місцевого самоврядування для ефективного вирішення всіх проблем соціального спрямування відповідно до державних соціальних стандартів. З урахування таких особливостей розпочинати реформаторські дії в адміністративно-територіальному поділі з метою побудови нової бюджетної моделі доцільно, як вже зазначалось, «згори», поступово рухаючись до базового рівня, тобто до рівня місцевого бюджету сіл, селищ, їх об'єднань чи окремих територій громад, щоб паралельно ще забезпечувати і адресність у наданні пільг окремим групам населення.

Перегляд рішень щодо адміністративно-територіального підпорядкування сіл, селищ, міст і їх об'єднань вимагатиме, в свою чергу, подальшого перегляду повноважень держави й органів місцевого самоврядування щодо нормативного врегулювання делегованих і власних повноважень органів місцевого самоврядування з метою подальшого вдосконалення розмежування доходів і витратків між бюджетами на всіх рівнях бюджетної системи. Для фінансування власних повноважень має бути розширений кошик доходів органів місцевого самоврядування. Крім того, оскільки абсолютна більшість місцевих бюджетів отримують з державного бюджету дотації вирівнювання, раціональніше надати їм можливість залишати більшу частину загальнодержавних податків, зібраних на відповідній території, у своєму розпорядженні.

Поряд із всебічним зміцненням дохідної бази місцевих бюджетів, необхідно забезпечити і прозорий механізм руху бюджетних коштів як з державного до місцевих, так і між місцевими бюджетами, а також чітко визначити відповідальність розпорядників всіх рівнів, щоб не припускати утворення заборгованості в бюджетній сфері, і контролювати максимальний рівень державного боргу та гарантійних зобов'язань уряду[1].

Запорукою успішної реалізації таких завдань є точність, адекватність і відкритість фінансової інформації. Запровадження середньострокового бюджетного планування, визначення збалансованості бюджету в середньо- й довгостроковій перспективі передбачають застосування таких принципів: по-перше, створення надійної системи статистичної бюджетної інформації і збору даних, а також технічне забезпечення програмування й бюджетного прогнозування. Бюджетні показники мають прогнозуватися з достатньою мірою точності для уникнення в подальшому ризиків значного відхилення від анонсованих позицій бюджетної політики, що може підірвати довіру до дієвості фінансових правил; по-друге, система бюджетної звітності має бути всебічною, всеохоплюючою в частині повного покриття бюджетних і фінансових показників, що надасть можливість здійснювати внутрішній контроль і моніторинг неухильного й послідовного виконання фінансових правил збалансованості бюджету, а також забезпечуватиме можливість вчасно повідомляти вищих посадових осіб про необхідність ухвалення політичних рішень щодо обґрунтованих пріоритетних завдань

бюджетної й фінансової політики; по-третє, системи державного фінансового контролю, внутрішнього й зовнішнього аудиту мають гарантувати вчасне оприлюднення необхідної інформації стосовно жорстких бюджетних обмежень; по-четверте, фінансові й бюджетні показники мають оприлюднюватися відповідно до визначених термінів з урахуванням забезпечення ефективного зовнішнього контролю щодо дотримання фінансового і бюджетного законодавства [4].

Висновки і перспективи подальших розвідок. Отже, з метою подальшого удосконалення бюджетної системи України першочергово необхідно забезпечити обґрунтоване формування основних параметрів бюджетної політики на кожний наступний період за чітко визначеними термінами відповідно до норм бюджетного законодавства, а також з урахуванням завдань економічної політики країни, концепція та довгострокові завдання якої повинні відображатися у державних програмах економічно і соціального розвитку на кожний наступний рік та на середньострокову перспективу. Для цього у бюджетному законодавстві спершу слід чітко визначити поняття «бюджетна політика» та «пріоритети бюджетної політики». На нашу думку, бюджетна політика – це системна сукупність науково-обґрунтованих і законодавчо визначених засад, а також пріоритетів і конкретних заходів щодо цілеспрямованої діяльності держави з оптимізації взаємодії міжбюджетних відносин та бюджетного процесу з метою забезпечення збалансованості формування і розподілу фінансових ресурсів між різними ланками бюджетної системи та ефективного її функціонування, спрямованого на економічне зростання і підвищення рівня соціальних стандартів в контексті стратегічних завдань економічного розвитку країни.

Головною ж проблемою бюджетної системи України, залишається регулювання міжбюджетних відносин на різних її рівнях з метою збалансування доходів і витрат як окремих бюджетів, так і зведеного бюджету в цілому. Вирішити це питання водночас навіть за умов постійного коригування окремих положень Бюджетного кодексу не є можливим. Для цього необхідно застосувати нові, більш ефективні елементи бюджетного механізму, які б забезпечували стимулюючий вплив максимального зацікавлення органів місцевої влади у пошуках джерел власних бюджетних надходжень для формування доходної частини кожного місцевого бюджету. В даному аспекті важлива роль повинна відводитися удосконаленню механізмів формування кошика доходів місцевих бюджетів, який за своїм економічним змістом повинен бути першоджерелом у збалансуванні всіх складових доходної частини місцевого бюджету, а не передумовою немотивованої і безініціативної роботи місцевих органів у розробці проектів своїх бюджетів в контексті передусім формування доходів і пов'язаних з ними видатків та кредитування. Доцільним видається також перехід на застосування цільових трансфертів при реалізації делегованих функцій; запровадження нових інструментів наповнення місцевих бюджетів, зокрема розширення джерел доходів за рахунок активнішої підприємницької, інвестиційної та фінансової діяльності; надання більшої самостійності місцевій владі шляхом децентралізації розподілу бюджетних ресурсів. Такі заходи мають бути ефективними регуляторами бюджетного впливу у зростанні доходів місцевих бюджетів з поступовим звуженням потреби використання для цього значних обсягів міжбюджетних трансфертів. Оскільки ж, перебудова бюджетної системи потребує чималих фінансових ресурсів на адміністративні витрати, на вирівнювання фіскальних дисбалансів, масштабним реформам мають передувати часткові реформи та пілотні проекти[6].

Загалом же запровадження механізмів управління бюджетною системою слід здійснювати поступово, виходячи із необхідності забезпечення реалізації конституційних функцій і повноважень держави відповідно до обраної економічної моделі суспільства, яка декларується у державних концептуальних документах стратегічного значення і має спрямовуватися на гармонізацію державних і приватних інтересів суб'єктів господарювання та різних категорій населення.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Бабич Л.М., Наконечна С.А. Місцеві бюджети як провідна складова бюджетної системи України. // Вісник Національного транспортного університету-213.-№28.-с.15-20.
2. Баранецька О.В. Фіскальна безпека держави: концептуальні засади і шляхи забезпечення. // Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. – Тернопіль «Економічна думка ТНЕУ», 2014. – 20 с.
3. Буряченко А.Є. Функціональна децентралізація та вдосконалення системи бюджетних відносин. // Фінанси України-2014. – № 2. – с.19-30.
4. Бюджетний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 10 верес. 2013 р.-К.: ПАЛИВОДА А.В., 2013.-176 с.

5. Бюджетна система: підручник / за наук. ред. В. М. Федосова, С.І. Юрія. – К.: ЦУЛ:Т.: Економ. Думка, 2012.-871 с.
6. Возняк Т.В. Видатки місцевих бюджетів на охорону здоров'я : оцінка ефективності. // Фінанси України-2014.-№ 4 .-с.94-106.
7. Лісовий А. В., Рубан Н. І. Проблеми і перспективи реформування адміністративно-територіального устрою України. – Фінанси України, № 5, 2011. – с. 28-39.
8. Нова архітектура бюджетної системи України: ризики та можливості для економічного зростання / Жаліло Я.А., Молдаван О.О., Шевченко О.В.; за ред. Я.А.Жаліла.-К.: НІСД, 2010.-35 с.
9. Огонь Ц.Г. Бюджет: взаємозалежність зобов'язань і фінансових можливостей держави. // Фінанси України-2014.-№ 2 .-с.7-19.
10. Шлапак О.В. Державні фінанси в сучасних умовах і проблеми стабілізації антикризового управління. // Фінанси України-2014.-№ 4 .-с.7-31.

REFERENCES

1. Babich L.M., Nakonechna S.A .Mistsevi budget yak providna warehouses byudzhetnoi Sistemi Ukraine .// News Natsionalnogo transport universitetu-213.-№28.-s.15-20. (Ukr)
2. Baranetska O.V.Fiskalna bezpeka Powers: Put about kontseptualni i Roads Ahead zabezpechennya .// Abstract of disertatsii on zdobuttya Naukova stage candidate ekonomichnih nauk.-Ternopil 'Ekonomichna TNEU Dumka ", 2014. 20 p. (Ukr)
3. Buryachenko A.С.Funktsionalna detsentralizatsiya that vdoskonalennya system of budget vidnosin .// Finansi Ukraine-2014.-№ 2.-S.19-30. (Ukr)
4. Budget Code of Ukraine: chinne zakonodavstvo Zi zminami that dopov. Veres pitched in 10. 2013 R.-С.: Palivoda AV, 2013.-176 p. (Ukr)
5. Budgetary System: pidruchnik / for science. Ed. V. Fedosov, S.I. Yuriya.-K: TSUL: Т.: Econom. Dumka, 2012.-871 p. (Ukr)
6. Wozniak TV Vidatki mistsevih byudzhektiv on receptionists Zdorov'ya: otsinka efektivnosti .// Finansi Ukraine-2014.-№ 4.-S.94-106. (Ukr)
7. Lisovy AV, Ruban H. I. Problemi i prospects reformuvannya administrativno- teritorialnogo arrange Ukraine. – Finansi Ukraine, № 5, 2011. – p. 28-39. (Ukr)
8. Nova arhitektura byudzhetnoi Sistemi Ukraine: riziki that mozhlivosti for ekonomichnogo zrostannya / Zhalilo JA, Moldavians OO, Shevchenko OV .; for red. Ya.A.Zhalila.-K.: NISD, 2010. 35 p. (Ukr)
9. Fire Ts.G.Byudzhet: vzaemozalezhnist zobov'yazan i finansovih mozhlivostey powers .// Finansi Ukraine-2014.-№ 2.-S.7-19 (Ukr)
10. Slapac O.V.Derzhavni finansi in Suchasnyj minds i problemi stabilizatsii antikrizovogo upravlinnya.//FinansiUkraine-2014.-№4.-S.7-31. (Ukr)

РЕФЕРАТ

Бабич Л.М. Актуальні проблеми реформування бюджетної системи України / Л.М. Бабич // Вісник Національного транспортного університету. Науково-технічний збірник: в 2 ч. Ч. 2: Серія «Економічні науки». – К.: НТУ, 2014. – Вип. 30.

В статті досліджено основні проблеми реформування бюджетної системи України та проаналізовано особливості формування доходів і використання видатків місцевих бюджетів.

Об'єкт дослідження – процесі формування і використання коштів зведеного бюджету України.

Мета роботи – розробка заходів щодо удосконалення механізмів формування і використання коштів на всіх рівнях бюджетної системи України.

Методи дослідження – аналітичний, структурних оцінок, балансовий.

Результати статті можуть бути використані при удосконаленні положень бюджетного законодавства України.

Прогнозні припущення – пошук оптимального поєднання економічних інтересів органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: БЮДЖЕТНА СИСТЕМА УКРАЇНИ, МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ, ДОХОДИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ, ВИДАТКИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ, ЗВЕДЕНИЙ БЮДЖЕТ, МІЖБЮДЖЕТНІ ТРАНСФЕРТИ.

ABSTRACT

Babich L.M. Current Affairs Budget System Reform Ukraine. Visnyk National Transport University. Scientific and Technical Collection: In Part 2. Part 2: Series «Economic sciences». – Kyiv: National Transport University, 2014. – Issue 30.

The paper study the basic problems of reforming the budget system of Ukraine and analyzed the features of income and the use of local spending.

The object of study – the formation and use of the consolidated budget of Ukraine.

Purpose – taking steps to improve the mechanisms of formation and use of funds at all levels of government in Ukraine.

Methods – analytical, structural assessments balance.

The results of the article can be used to improve the Budget Law of Ukraine.

Forecast assumptions – search for the optimal combination of economic interests of state and local governments.

KEY WORDS: UKRAINE BUDGET SYSTEM, LOCAL BUDGETS, REVENUES, LOCAL SPENDING STATE BUDGET, INTERGOVERNMENTAL TRANSFERS.

РЕФЕРАТ

Бабич Л.М. Проблемы реформирования бюджетной системы Украины / Л.М. Бабич // Вестник Национального транспортного университета. Научно-технический сборник: в 2 ч. Ч. 2: Серия «Экономические науки». – К. : НТУ, 2014. – Вып. 30.

В статье исследованы основные проблемы реформирования бюджетной системы Украины и проанализированы особенности формирования доходов и использования расходов местных бюджетов.

Объект исследования – процессе формирования и использования средств сводного бюджета Украины.

Цель работы – разработка мероприятий по совершенствованию механизмов формирования и использования средств на всех уровнях бюджетной системы Украины.

Методы исследования – аналитический, структурных оценок, балансовый.

Результаты статьи могут быть использованы при совершенствовании положений бюджетного законодательства Украины.

Прогнозные предположения – поиск оптимального сочетания экономических интересов органов государственной власти и органов местного самоуправления.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: БЮДЖЕТНАЯ СИСТЕМА УКРАИНЫ, МЕСТНЫЕ БЮДЖЕТЫ, ДОХОДЫ МЕСТНЫХ БЮДЖЕТОВ, РАСХОДЫ МЕСТНЫХ БЮДЖЕТОВ, СВОДНЫЙ БЮДЖЕТ, МЕЖБЮДЖЕТНЫЕ ТРАНСФЕРТЫ.

АВТОР:

Бабич Людмила Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент, Національний транспортний університет, доцент кафедри фінансів, обліку і аудиту, тел.+380972727535, Україна, 01010, м.Київ, вул. Суворова 1, к.424.

AUTHOR:

Babich Lyudmila, PhD, Associate Professor, National Transport University, assistant professor of finance, accounting and auditing, tel. + 380972727535, Ukraine, 01010, Kiev, vul..Suvorova 1 k.424.

АВТОР:

Бабич Людмила Николаевна, кандидат экономических наук, доцент, Национальный транспортный университет, доцент кафедры финансов, учета и аудита, тел. + 380972727535, Украина, 01010, г. Киев, вул. Суворова 1, к.424.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Базиліук А.В., доктор економічних наук, професор, Національний транспортний університет, завідувач кафедри «Фінанси, облік і аудит», Київ, Україна

Чубухова О.Ю., доктор економічних наук, професор, Київський національний університет технологій та дизайну, завідувач кафедри економічної кібернетики та маркетингу, Київ, Україна.

REVIEWER:

Bazyliuk AV, Ekonomicheskie Doctor of Science, Professor, National Transport University, Head of "Finance, Accounting and Auditing", Kyiv, Ukraine

Chubuhova AJ, Ekonomicheskie Doctor of Science, Professor, National University Kievskiy technology and design, zaveduyuschyuy kafedroy ekonomycheskoy Cybernetics and marketing, Kiev, Ukraine.